

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ ΘΡΑΚΗΣ

Σαμοθράκη

Κατά τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου μετέβην εἰς Σαμοθράκην, κατόπιν τηλεγραφήματος τὸ ὁποῖον μὲ ἐπληροφόρει ὅτι κατέπεσαν τμήματα τῶν μεσαιωνικῶν πύργων τῆς Χώρας, πρᾶγμα ὅπερ ἐθεωρήθη ἐπικίνδυνον διὰ τὰς κάτωθι τῶν πύργων εὐρισκομένας οἰκίας ὥς καὶ τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον, ἅτινα καὶ ἐξεκενώθησαν προληπτικῶς. Βλ. ΑΔ 18 (1963) : Χρονικά σ. 260.

Εὐθὺς ἀμέσως καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἐβρου, ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένης νέας πτώσεως, ἥ καὶ κατολισθήσεως ὁλοκλήρου τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῶν πύργων. Αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι ἤρχισαν ἀμέσως καὶ ἡ στερέωσις συνετελέσθη ταχύτατα δι' ἐντατικῆς ἐργασίας καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, καθ' ὅσον ὁ βαρυτάτος χειμὼν τῆς Σαμοθράκης δὲν ἐπέτρεπεν οὐδεμίαν καθυστέρησιν. Βλ. ΑΔ 18 (1963) : Χρονικά σ. 260.

Κατὰ τὸ θέρος ἐγένοντο νέαι ἐργασίαι στερεώσεως τῶν πύργων εἰς μεγαλύτεραν κλίμακα, πρὸς πρόληψιν νέων πτώσεων καὶ καταστροφῶν, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι συντόμως θὰ διατεθῶσιν ἀνάλογοι πιστώσεις πρὸς διάσωσιν τῶν πύργων τῆς Χώρας, ὥς καὶ τῶν ἄλλων μεσαιωνικῶν μνημείων τῆς νήσου.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἀνασκαφῶν εἰς τὴν Σαμοθράκην ἐγένετο στερέωσις τμήματος τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ “Ἀνακτόρου” εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν χώρον τῆς Παλαιοπόλεως, ὑπὸ ἐιδικοῦ συνεργείου τῆς Ὑπηρεσίας Ἀναστηλώσεως καὶ τὴν ἄμεινον ἐπίβλεψιν τοῦ γράφοντος.

Ἀπὸ ἐτῶν ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ “Ἀνακτόρου” εἶχεν ἀποκλίνει πάρα πολὺ (Πί ν. 451 α), ὥς ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τῶν πιέσεων τοῦ πρὸς ἀνατολὰς πρηνοῦς, συνεκρατεῖτο δὲ διὰ σιδηρῶν υποστηρικμάτων (Πί ν. 451 β), πρᾶγμα ὅπερ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατέστρεφε τὴν ὠραίαν θέαν τοῦ μνημείου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ μοναδικοῦ καὶ κατὰ τὸ λέσβιον σύστημα ἐκτισμένου πολυγωνικοῦ τοίχου, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παραμείνῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰσέτι, ἄνευ κινδύνου καταρρεῦσώς του.

Εἰς τὸν Πί ν. 452 α φαίνεται τὸ στερεωθὲν τμήμα, ὥς καὶ τὸ πρὸς νότον ἐναπομείναν, ὅπερ, ὥς ἐλπίζομεν, θέλει ἐπίσης συντόμως στερεωθῇ, ὥστε νὰ ἐπανελθῇ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἡ πλευρᾶς αὕτη εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς θέσιν καὶ κατάστασιν.

Ὑπὸ τοῦ ἰδίου συνεργείου ἐγένετο στερέωσις τοῦ μεταξὺ τοῦ Ἀρσινοείου καὶ τοῦ Τεμένους Βωμοῦ τῆς Ἐκάτης (Πί ν. 452 β).

Τέλος, ἡ κατ' ἀρχὴν ἀποφασισθεῖσα στερέωσις τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας τοῦ περιβόλου τῆς Κρήνης τῆς Νίκης, ἐνθα ἄλλοτε τὸ ἄγαλμα τῆς Νίκης τῆς Σαμοθράκης, ἀνεβλήθη διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν φωτογραφιῶν τῆς ἀρχικῆς μορφῆς τούτου, κατεσκευάσθη δὲ προσωρινὸς τοίχος ἐκ κοινῶν λίθων, πρὸς πρόληψιν περαιτέρω πτώσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος.

Κομοτηνὴ

Διὰ πιστώσεων τοῦ Ταμείου Ἀρχαιολογικῶν Πόρων ἐγένετο ἐπισκευὴ τοῦ ὑπὸ τοῦ Δήμου Κομοτηναίων διατεθέντος οἰκήματος (Πί ν. 452 γ), εἰς τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς τῶν Γραφείων τῆς Ἐφορείας, μετεφέρθησαν ἐκ τοῦ Γυμνασίου Ἀρρένων καὶ τὰ κυριώτερα ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα τῆς Περιφέρειας, προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Μουσείου, εἰς οἰκόπεδον παραχωρηθόσμενον ὑπὸ τοῦ Δήμου Κομοτηναίων.

Βιβλιοθήκη. Διὰ πιστώσεων τοῦ Ταμείου Ἀρχαιολογικῶν Πόρων, ὥς καὶ δωρεῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, τοῦ Γερμανικοῦ ὥς καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ἐπλουτίσθη διὰ νέων βιβλίων ἡ νεοσύστατος βιβλιοθήκη τῆς Ἐφορείας.

Ἀνασκαφαί. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οὐδεμία ἀνασκαφὴ ἐγένετο εἰς τὸν ἡπειρωτικὸν χώρον τῆς Θράκης, μετὰ βαθείας δὲ λύπης καὶ εὐλόγου παρὰ τὸν γράφοντα ἐνταῦθα ὅτι, ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, παρὰ τὸ ἐπιδεικνύμενον ἄλλαχὺ ἐνδιαφέρον της καὶ παρὰ τὴν σχετικὴν αἰτησὶν ἡμῶν, εἰς ἀπάντησιν ἐγγράφου της, ὅτι δωδεκάς καὶ πλέον ἀρχαιολογικῶν χώρων τῆς Θράκης, μεταξὺ τῶν ὁποίων Δίκαια, Μαρώνεια, Μεσημβρία, Μάκρη, Δορίσκος, Διδυμότειχον, Τραϊανούπολις, Μαξιμιανούπολις, Ἀναστασιούπολις κ.λ.π. ἀναμένουν τὴν σκαπάνην, ὥς καὶ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον ὧν, οὐδεμία, ἔστω καὶ ἀρνητικὴ, ἀπάντησις ἐδόθη, ἐνῶ ἔπρεπε φύσει καὶ θέσει νὰ τύχῃ καλυτέρας μεταχειρίσεως καὶ φροντίδος ἢ ἀκριτικῆς αὐτῇ περιοχῇ τῆς πατρίδος μας.

Σαμοθράκη

Εἰς τὴν Σαμοθράκην, συνεχίσθησαν καὶ ἐφέτος αἱ ἀνασκαφαί εἰς τὴν νοτίαν Νεκρόπολιν ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέου Βαβρίτσα καὶ τῆς Ἑλισάβετ Dusenbery, εἰς τὴν Στοᾶν δὲ καὶ τὰ Προπύλαια τοῦ Πτολεμαίου, ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς. Τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν ἀμφοτέρων τῶν ἀνα-

σκαφών θα συντάξει ή Phyllis Williams - Lehmann, διευθύντρια τής 'Αμερικανικής 'Αρχαιολογικής 'Αποστολής του Πανεπιστημίου τής Νέας 'Υόρκης εις τήν Σαμοθράκην.

ΤΥΧΑΙΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ - ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ ΑΡΧΑΙΩΝ

'Αετόλοφος Ροδόπης

Κατόπιν έγγραφου ειδοποιήσεως του διοικητού Χωροφυλακής Σαππών Λιτζεράκου Σάββα, παρελήφθη και μετεφέρθη εις τὸ Μουσείον Κομοτηνῆς τμήμα ἀναθηματικῆς στήλης (Πί ν. 453 α), ἀνευρεθὲν ὑπὸ τοῦ 'Ιωάννου Δαμιανίδου εις τὸν παρὰ τήν τοποθεσίαν «Τσαῖρια» ἀγρὸν του, δύο χιλιόμετρα ἀνατολικῶς τοῦ χωρίου καὶ εἰς τὰ ὄρια τῶν δύο χωρίων 'Αετόλοφος καὶ 'Αρσάκειον.

Αὕτη, ὡς λέγει ὁ Δαμιανίδης, παρεσύρθη ὑπὸ τοῦ ἀρότρου (τρακτέρ) κατὰ τήν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐθραύσθη εἰς δύο τμήματα. Ἡ κιονοειδὴς στήλη εἶναι ἐκ τοπικοῦ φαιοῦ λίθου (ἀκονόπετρα), τὸν ὅποιον οἱ χωρικοὶ χρησιμοποιοῦν ὡς ἀκρογωνιαίους λίθους εἰς τὰς οἰκίας των, ἐξάγεται δὲ ἐκ λατομείου τοῦ γειτονικοῦ χωρίου Νέα Σάντα. Τὸ ἄνω τμήμα τῆς στήλης (Πί ν. 453 β-γ), ὕψ. 0,38 μ., διαμ. 0,33 μ., φέρει ἐξάστιχον ἐπιγραφὴν:

Α Υ Τ Ο	Κ Α Γ Γ Α
Ρ Ι Γ Ο Υ ρ	Σ Ε Ι Μ Ι
Ν Α Κ Α Γ Γ ρ	Ο Ο
Δ Υ Η Μ Α	Ξ Ι Μ Ε
Β Β Ο Η Τ Ο	Π Ε Ι Ρ Ι Τ Ν Π Ο
	Α Ι Γ

μεταγράφεται δὲ ὡς ἐξῆς:

*Ἀντο[κράτορι] Καίσα
ρι Γ[αίω] Οὐ[ήρω] Μα[ξιμί]
νω καὶ Γ[αίον] 'Ιούλιον
Οὐ[ήρω] Μα[ξιμω] Σε
β. β. ἡ Τοπειριτῶν πό
λις*

Ὑψος γραμμ. ἀκανόνιστον 0,03, 0,032, 0,027 μ.

Τὸ ἄνω γραμμάτων κάτω τμήμα τῆς στήλης ἔχει διαστάσεις: ὕψ. 0,68 μ., διάμ. 0,335 μ. Πρόκειται περὶ στήλης τήν ὁποίαν ἀνέθεσεν ἡ πόλις Τόπειρος ἢ Τόπειρα εἰς τὸν αὐτοκράτορα Γάϊον Οὐῆρον Μαξιμῖνον καὶ τὸν υἱὸν του Γάϊον 'Ιούλιον Οὐῆρον Μάξιμον, περὶ τὸ 235 - 238 μ.Χ.¹

1. Πρβλ. I G, II³ 3420 (III 538).

Cagnat, R. *Inscriptiones Graecae* (1911), τόμ. Α' σ. 248, ἀριθ. 755. Θρακικά, τόμ. Η' (1937) σ. 89, ἀριθ. 37, ἐνθα δημοσιεύεται ἐπιγραφὴ εὐρεθείσα εἰς τήν Τραϊανὴν Αὐγούστην (σημ. Στάρα Ζαγόρα=παλαιὰ Ζαγορά).

Ἡ ἔλκυστικὴ ἰδέα ὅτι εὐρισκόμεθα ἐπὶ τὰ ἴχνη τῆς ἀρχαίας πόλεως Τοπείρας,² προκαλεῖ εὐλογον συγκίνησιν, ἐπιτεινομένην καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐγγύτατα τοῦ σημείου ἐνθα ἀνευρέθη ἡ στήλη, διέρχεται καὶ λιθόστρωτος δρόμος, τὸν ὅποιον οἱ κάτοικοι τῶν περὶ τὸ χωρίου ὀνομάζουν 'Εγνατίαν.

Κανταράδικα Σαμοθράκης

Εἰς τὸν ἀγροτικὸν συνοικισμὸν Κανταράδικα - Ρεμπουτζιάδικα καὶ εἰς τὸ κτῆμα τοῦ Παναγιώτου Σεβαστάκου, ἀνευρέθησαν, ἐντὸς τοῦ ἔρειπώμενου παρεκκλησίου τοῦ 'Αγίου Νικολάου, διάφορα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, μαρμάρινα καὶ πώρινα, ἐξ ἀρχαίων κτηρίων, ὡς καὶ τμήμα ἀναγλύφου, διαστάσεων: ὕψ. 0,33, πλάτ. 0,38, πάχ. 0,26 μ. (Πί ν. 454 β) ἐκ τῆς ζωφόρου τοῦ Τεμένους τοῦ 'Ιεροῦ τῶν Καβείρων, μετὰστάσιν τριῶν Κορῶν (περὶ τὸ 340 π.Χ.).

Ταῦτα μετεφέρθησαν εἰς τὸ Μουσείον Σαμοθράκης.

'Αγιοι Θεόδωροι Ροδόπης

Ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Χατζησταύρου εὐρέθη εἰς τὸν ἀγρὸν του, παρὰ τήν τοποθεσίαν Μαυρομάτι, τμήμα διαχωριστικοῦ κιονίσκου διλόβου παραθύρου ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, μετὰ ἀνάγλυφον σταυρὸν (Πί ν. 454 α). Τοῦτο μετεφέρθη εἰς τὸ Μουσείον Κομοτηνῆς.

Διαστάσεις: ὕψ. 0,46, πλάτ. 0,54, πάχ. 0,18 μ.

Διαστ. σταυροῦ: ὕψ. καθέτου κεραίας 0,15 μ., ὀριζοντίου κεραίας 0,10 μ.

Μέγα Πιστὸν Ροδόπης

Κατὰ τήν διάνοξιν θεμελίων διὰ τήν κατασκευὴν ὕδατοδεξαμενῆς ὑπὸ τῆς Κοινότητος, βορείως τοῦ χωρίου καὶ εἰς τήν τοποθεσίαν «Μεγάλη Πέτρα» εἰς τὰς παρυφάς τῆς Ροδόπης, ἀπεκαλύφθησαν τρεῖς τάφοι, περιβαλλόμενοι ἀπλῶς διὰ κοινῶν λίθων, ἄνευ καλύμματός τινος ἢ ἄλλης ἐνδείξεως (Πί ν. 455 α). Ὁ εἰς τάφος ἦτο τελειῶς κενός, ἐνῶ εἰς τοὺς δύο ἄλλους ὑπῆρχον κτερίσματα καὶ ὀστᾶ. Εἰς τὸν ἕνα εὐρέθησαν ψέλιον ἐκ χαλκοῦ, ὡς καὶ ἐνώτιον ἢ περιάπτον

2. Πρβλ. Στράβων VII, 331, 44, ἐνθα λέγει ὅτι τὰ Τόπειρα ἔστι πρὸς Αβδήροις καὶ Μαρωνεία.

Ὁ Προκόπιος εἰς τὸ «περὶ Κτισμάτων», Β' 304, λέγει: 'Ἔστι δὲ τις ἐν Ροδόπῃ πόλις ἀρχαία Τόπερος, ἡ ποταμοῦ ρεῖθρα περιβάλλεται ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον.

Ὁ αὐτὸς Προκόπιος εἰς τὸ Β' 305, εἰς τὰ ἐν Ροδόπῃ καινούργια φρούρια τὴν ὀνομάζει Τόπαρον.

μέ κρίκον ἐκ σιδήρου καὶ χάνδρα ἐξ ὑαλώδους λευκῆς μάξης, ἐπὶ τῆς ὁποίας περιέργου σχήματος διακόσμησης διὰ μελανοῦ χρώματος. Εἰς τὸν ἕτερον τάφον εὐρέθησαν δύο ὁμοία ψέλια, ἐξ ὧν τὸ ἐν περιέβαλλε τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς, ὅπως εἶδον αὐτὸ οἱ ἐργάται (Πί ν. 454 γ).

Ἀνατολικῶς τοῦ χώρου τούτου καὶ ἐντὸς χέρσου ἀγροῦ διακρίνεται καὶ εἰς ἄλλος τάφος ἐκ κοινῶν λίθων, ὡς οἱ ἀνασκαφέντες, τὸν ὁποῖον θέλομεν ἐρευνήσῃ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην οὐδέποτε πρότερον παρατηρήθη τι, ὅσον τοῦλάχιστον ἐνθυμῶνται οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου.

Νέα Στρώμη Ροδόπης

Ἐντὸς τοῦ χωρίου καὶ εἰς ἀπόστασιν 10 μ. ἐκ τοῦ οἰκήματος τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς, ἀνευρέθη ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Κοινότητος Χρήστου Δερμεντζῆ, λιθινὴ ἀξίνη - πέλεκυς, κατὰ τὴν διάνοιξιν τάφρου διὰ τὴν τοποθέτησιν ὑδροσωλήνων, εἰς βάθος μόλις 0,80 μ. (Πί ν. 455 β). Ἡ ἐκ μελανοτέφρου γρανίτου ἀξίνη ἔχει μῆκος 0,22 μ. Ἡ κόψις τῆς εἶναι λεία καὶ στιλπνὴ, ἐνῶ ἡ ἄλλη ἐπιφάνεια εἶναι ἐλαφρῶς λελασμένη, ἡ δὲ τομὴ τῆς εἶναι μᾶλλον ὠσειδῆς, ὁμοιάζουσα πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Τσοῦντα περιγραφόμενον τύπον Α'.³ Ἡ ἀξίνη αὕτη δύναται νὰ χρονολογηθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς νεολιθικῆς ἢ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς χαλκῆς ἐποχῆς.

Ὑφανταὶ Κομοτηνῆς

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Θεμ. Ξενοδοχείδου εὐρέθησαν τρεῖς ἐνεπίγραφοι ἐκ φαιοῦ μαρμάρου πλάκες, τὰς ὁποίας οὗτος εἶχε παραλάβει πρὸ ἐτῶν ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου Μαξιμιανουπόλεως. Αὗται μετεφέρθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον Κομοτηνῆς, συνεκολλήθησαν ἐσχάτως καὶ ἀπετέλεσαν σταυρόν, τοῦ ὁποίου ἑλλεῖπει τὸ κάτω σκέλος (Πί ν. 455 γ). Ἡ ἐπιγραφή εἰς ὁκτὼ στίχους ἔχει ὡς ἑξῆς:

+ ΕΝΘΑ
ΔΕΚΑ
ΤΑΚΙ
ΤΕ
ΖΩ
ΤΙΚΟΣ ΠΕΡΑ
ΤΙΚ. ΣΠΟΛΕ
Ω

Ὑψ. γραμμ. ἀκανόνιστον 0,03 0,04, 0,05 μ.

Διαστάσεις: Συνολ. ὕψ. 0,60 μ.

» πλάτ. 0,55 μ.

3. Τσοῦντα. Αἱ Προϊστορικαὶ ἀκροπόλεις Διμηνίου καὶ Σέσκλου, σ. 307 - 309, εἰκ. 231, 232.

Αὕτη ἀνάγεται εἰς τοὺς Χριστιανικοὺς χρόνους.⁴

Ἐκτὸς τῶν προηγουμένων, ἐκ τοῦ μανδροτοίχου τῆς οἰκίας τοῦ Ξενοδοχείδου περισυνελέγη καὶ ἄλλη ἐνεπίγραφος πλάξ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, προερχομένη ὁμοίως ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου τῆς Μαξιμιανουπόλεως (Πί ν. 456 α). Ἐπιγραφή εἰς τρεῖς στίχους:

ΟΙ
ΙΣ
ΜΕΓΑΛ

ΙΣ ΜΕΓΑΛ

ΙΣ ΜΕΓΑΛ

Ὑψ. γραμμ. ἀκανόνιστον 0,04, 0,045, 0,05 μ.
Διαστάσεις: ὕψ. 0,34 μ. πλάτ. 0,73 μ. πάχ. 0,05 μ.

Τῶν Χριστιανικῶν χρόνων.

Γυμνάσιον Θηλέων Κομοτηνῆς

Ἡ στήλη ἡ εἰκονιζομένη εἰς τὸν Πί ν. 456 β, εὐρίσκετο εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ Γυμνασίου, παραδοθεῖσα πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τινος χωρικοῦ, ὡς ἐκ τοῦτου ἄγνωστος εἶναι ἡ προέλευσις ταύτης.

Αὕτη, ἐκ σκληροῦ τοπικοῦ κιτρινωποῦ πωρολίθου, εἶναι ἐπεξεργασμένη μόνον κατὰ τὴν προσθίαν τὴν φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν ἐπιφάνειαν, ἐνῶ εἶναι ἀποκεκρουμένη κατὰ τὴν ἄνω καὶ κάτω πλευράν. Ἡ σφωζομένη ἐπιγραφή εἰς τρεῖς στίχους:

ΑΓΟ. ΟΔ
ΩΡΟ.
ΑΝΤΙΦΑΝΟ

Ἀπολλόδωρος Ἀντιφάνος.

Ὑψ. γραμμ. ἀκανόνιστον 0,03, 0,035, 0,04 μ.

Διαστάσεις: ὕψ. 0,33 μ. καὶ 0,30 μ. δεξιὰ, πλάτ. 0,34 μ., πάχ. 0,095 μ.

Πρόκειται περὶ ἐπιτυμβίας στήλης τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

Δίκελλα Ἐβρου

Εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ χωρίου καὶ πλησίον κρήνης ἀνευρέθη μαρμαρίνον ἀνάγλυφον, τὸ ὁποῖον μετέφερον εἰς τὸ Μουσεῖον Κομοτηνῆς (Πί ν. 456 γ). Μάρμαρον λευκόν.

Διαστάσεις: ὕψ. 0,42, πλάτ. 0,20, πάχ. 0,08 μ.

Εἶναι ἀποκεκρουμένον κατὰ τὴν ἀριστεράν πλευράν, στενοῦμενον πρὸς τὰ κάτω, προφανῶς πρὸς στερέωσιν ἐπὶ ἀναλόγου βάσεως.

4. Πρβλ. BCH 1901, σ. 88, 89, ἐνθα αἱ ἐκ Βιθυνίας ὑπ' ἀριθ. 222, 223 καὶ 224 ἐπιγραφαί.

Παράστασις: δύο μορφαί, ἡ μία ἀνδρική (δεξιά) ὕψ. 0,26 μ., ἡ ἑτέρα δὲ γυναικεία (ἀριστερά) ὕψ. 0,25 μ., μὲ ἐλαχίστην πλαστικότητα ἀποδιδόμεναι ἀμφοτέραι.

Ἐκ τούτων ἡ ἀνδρική φέρει βραχὺ ἔνδυμα μέχρι τῶν γονάτων, διὰ τῆς ἀριστερᾶς δὲ χειρὸς κρατεῖ ράβδον, στηριζομένην καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ὤμου. Μέρος τῆς κεφαλῆς, τοῦ ὤμου καὶ τοῦ κορμοῦ εἶναι ἀποκεκρουμένα.

Ἡ γυναικεία μορφή, ἰσταμένη ἐπὶ ὑψηλοτέρου ἐπιπέδου περὶ τὰ 0,03 μ., εἰκονίζεται ὁμοίως κατενώπιον, μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους. Φορεῖ ἔνδυμα μέχρι τῶν ἀστραγάλων, μὲ πτυχὰς σημαντικάς, ὡς καὶ καλύπτραν εἰς τὴν κεφαλὴν.

Ἔργον μεταρρωμαϊκῶν χρόνων.

Πόρτο - Λάγο

Εἰς τὸν σταθμὸν Χωροφυλακῆς ἀπέκειντο ἀπὸ ἐτῶν ἔν ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον (4ου π. Χ. αἰ.) προερχόμενον ἐκ τοῦ χωρίου Μέσση Ροδόπης, (Πί ν. 457 α)⁵ ὡς καὶ ἔν δωρικὸν κιονόκρανον (ἐλληνιστικῆς ἐποχῆς) (Πί ν. 457 β)⁶.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν νησίδα τοῦ Πόρτο - Λάγο Μετόχιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἔκειτο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἔν δωρικὸν κιονόκρανον, ὡς τὸ προαναφερθέν (Πί ν. 457 γ).⁷

Τὰ ὡς ἄνω μετέφερον εἰς τὸ Μουσεῖον Κομοτηνῆς.

5. Πρβλ. Γ. Μπακαλάκη, Προανασκαφικὲς ἐρευνες στὴ Θράκη, σ. 57 - 58.

6. Πρβλ. Γ. Μπακαλάκη ἔ. ἀ. σ. 90.

7. Πρβλ. Σ. Κυριακίδης, Ἡμερ. Μεγ. Ἑλλάδος, 1931, σ. 10 κ.έ. (Θρακικὰ ταξίδια) εἰκ. 11.

A. K. BABBITZAS

*

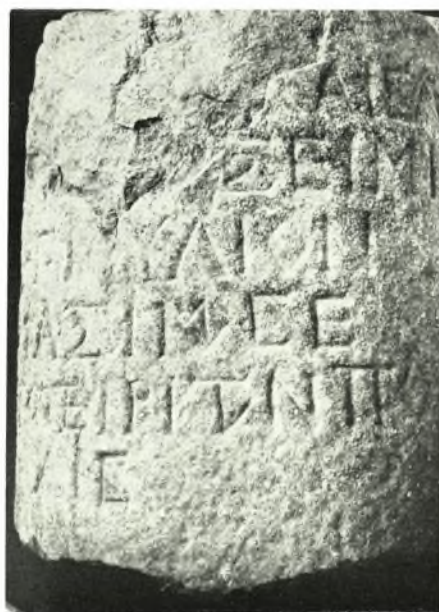
Σαμοθράκη: α. Ὑποψὶς τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ «Ἀνακτόρου» ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν, β. Ὑποψὶς τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ «Ἀνακτόρου» πρὸ τῆς στερεώσεως

α. Σαμοθράκη. Ἀπομνῆς τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ «Ἀνακτόρου» μετὰ τὴν στερέωσιν, β. Σαμοθράκη.
Βωμὸς τῆς Ἑκάτης, γ. Κομοτηνὴ. Τὸ προσωρινὸν Μουσεῖον

ΑΝΔΡ. ΒΑΒΡΙΤΣΑΣ

Θράκη: α - γ. Ἀναθηματική στήλη Ἀετολόφου Ροδόπης

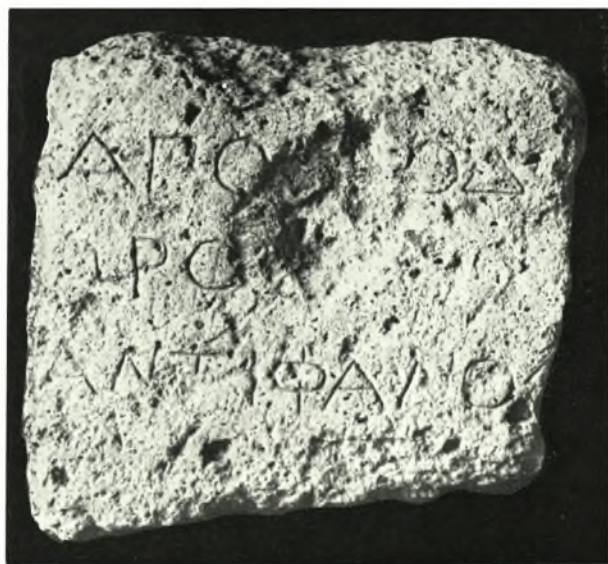
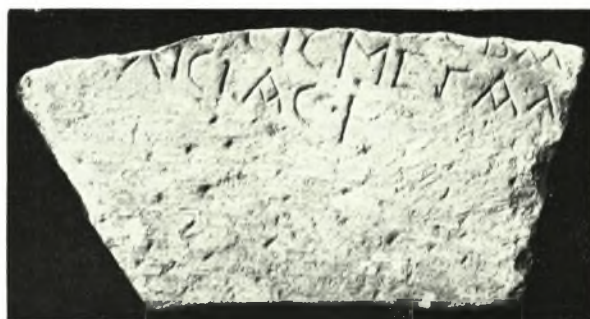

α. Τμήμα διαχωριστικού κιονίσκου παραθύρου έξ 'Αγίων Θεοδώρων Ροδόπης, β. Τμήμα ζυφόρου του Τεμένους του 'Ιερού των Καβείρων, ἐν Σαμοθράκη, γ. Κτερίσματα ἐκ τῶν τάφων τῆς «Μεγάλης Πέτρας» τοῦ χωρίου Μέγα Πιστόν Ροδόπης

α. «Μεγάλη Πέτρα» τοῦ χωρίου Μέγα Πιστόν, β. Λιθίνη ἀξίνη - πέλεκυς Νέας Στρώμης,
γ. Ἐνεπίγραφος σταυρὸς ἐκ τῶν Ὑφαντῶν Κομοτηνῆς

α. Ἐπιγραφή ἐκ τῶν Ὑφαντῶν Κομοτηνῆς, β. Ἐπιτομβία στήλη τοῦ 4ου π.Χ. αἰ. ἐκ τοῦ Γυμνασίου
Θηλέων Κομοτηνῆς, γ. Ἀνάγλυφον ἐκ Δικέλλων Ἐβρου

α. Ἀνάγλυφον ἐκ τοῦ χωρίου Μέσση Ροδόπης, β. Δωρικόν κιονόκρανον ἐκ τοῦ Πόρτο - Λάγο,
γ. Δωρικόν κιονόκρανον ἐκ τοῦ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς Πόρτο - Λάγο